

jeg lægger ikke Skylden ganſke ſom det ærede Medlem for Nørreſundby (Suel). Jeg kan ſelvſølgelig nok tænke, at mange ærede Medlemmer ſige, at jeg ſer ſeilt, men jeg vil alligevel udtale, at ſaaledes ſer jeg paa Sagen. Jeg mener, at den høitærede Krigsminiſter ved Forlæggelſen af Hærplanen kom til at betone Befæſtningsſagen for ſtærkt, og dem, der ſaa ſagde, at naar vi vedtog denne Hærplan, fulgte deraf med Nødvendighed, at man endelig kom til Kjøbenhavnſ permanente Befæſtning, giver jeg formel Ret. Det kan ikke nægtes, at man kan ſe ſaaledes paa Sagen; men jeg tror paa den anden Side ogſaa, at de kunne have Ret, der ſige, at det ikke ligger i Hærløvsforſlaget; ſelv om vi vedtage Hærløven, ſtaa vi dog frank og fri overfor det næſte Spørgſmaal. De kunne have Ret reelt taget; man kan godt ſige, at det ligger egentlig ſlet ikke for. Jeg mener derfor, at den Ting kan ſes fra to Sider. Naar jeg imidlertid ſkulde laſte Krigsminiſteren, ſkulde jeg laſte ham for det, jeg nævnte. Naar det er fremhævet i Thinget, at Uenigheden i Thinget iſær har været fremme paa Grund af den Maade, hvorpaa Krigsminiſteren har ſtillet ſig, ſaa ſiger jeg, at jeg hører til dem, der aldeles ikke kunne indrømme det. Jeg mener, at den høitærede Krigsminiſter har, ſiden han er kommen herind, ved ſine Gjeringer og Handlinger udadtil ſtillet ſig ſaaledes, at jeg vil ſpørge, om nogen Krigsminiſter tidligere bedre end han udadtil har holdt de Løfter, han har givet Folk. Jeg udtalte lige ſtrag — endſkjøndt jeg veed, at der er Folk baade i Høire og Venſtre, ſom ikke dele denne Betragtning, men jeg har den fremdeles — at den Krigsminiſter, ſom — enten det nu ſker iaar eller ad Nare, eller naar det ſaa ſter — ſkal kunne komme til at føre Hærløven igjennem, ikke maa ſtille ſig enſidigt paa noget Partiſtandpunkt. Derſom han ſtiller ſig paa et enkelt Venſtre- eller Høireſtandpunkt, eller paa en enkelt Side af Venſtre eller enkelt Side af Høire, vil Intet naas, undtagen der ſkulde ſke Noget, ſom var utilbørligt, for ikke at ſige en Forgribelſe paa Forfatningen. Jeg dømmer derfor ikke Krigsminiſteren, fordi han maatte være kommet med en eller anden uparlamentariff Uttring; det er meget vanſkeligt, naar man ikke har været vant til det Klopfægteri, ſom findes i Rigsdagen, at begaa ſig herinde. Lad os blot ſige det rent ud. Det kan være meget vanſkeligt ſaa ikke at komme til at benytte et eller andet Udtryk, medens man heller ſkulde have brugt et andet Udtryk. Jeg for mit Bedkommende lægger ikke Vægt paa, om ſaadanne Udtryk blive brugte ganſke rigtigt.

Formanden (Krabbe): Maatte jeg gjøre det ærede Medlem opmærkſom paa, at den Beteg-

nelse af vore egne Forhandling, ſom det ærede Medlem brugte, ikke er den rette.

Tang: Ja, forſaavidt det Udtryk, jeg brugte, ſkulde forſtaas ſaaledes, at det ſkulde være en Betegnelse for vore Forhandling, vil jeg bemærke, at det mente jeg ikke. Jeg mente, at der kan komme enkelte Udtryk, enkelte Ting, enkelte Taler, der kunde gaa i den Retning, men jeg mente paa ingen Maade, at det ſkulde være en Betegnelse for vore Forhandling. Hvis mine Udtryk ſkulde være blevne forſtaaede ſaaledes, takker jeg den høitærede Formand for, at jeg har ſaaet Leilighed til at rette det. Det, der ligger mig paa Sinde, er, at Sagen fremmes, og jeg gjentager paany, at kommer der ikke Andet til at foreligge end Folkethingets tidligere Forſlag, ſtemmer jeg for det og beider Andre om ogſaa at gjøre det; men jeg mener, at der mulig kunde komme noget Andet frem, ved at man lagde Arbeidet tilſide i en 2 à 3 Dage, at man undede ſig et lille Puſterum paa en 2 à 3 Dage, og det var det, jeg vilde henſtille til den høitærede Formand, om det ikke kunde ſke under en eller anden Form, om Thinget ikke under en eller anden Form kunde blive ſpurgt, om det ønſker et ſaadant Puſterum, for at Gemytterne kunde komme til Rolighed. Jeg tror virkelig, det vilde gavne Sagen, og det er kun for at gavne Sagen, at jeg har talt, ligesom jeg er vis paa, at de ærede Herrer, der have talt, have haft ſamme Henſigt. Særligt ſkal jeg overlade til det høie Thing at dømme om den Tanke, jeg her har udtalt, men jeg vilde gjerne bede om at tage ſkaanfomt paa den. Selv om man vil ſige, at det kun er et Halmſtraa eller et lille Brædt, der laſtes ud i Havsnød, kunde der dog maatte komme Noget ud deraf.

Formanden (Krabbe): En Opfordring fra et enkelt æret Medlem er altid fuldſtændig tilſtrækkelig Anledning til at overveje det, hvori Opfordringen beſtaar, men der vil dog ſjelven være tilſtrækkelig Anledning til ſtrag at tage en ſaadan Opfordring tilfølg.

Jeg ſkal forøvrigt bemærke, at der er indtegned flere Talere, og vil derfor anſe det for rigtigt her at ſtandſe Forhandlingerne.

Næſte Møde vil blive afholdt imorgen Midnag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Valg af Formand, Viceformand og Sekretærer for de følgende 4 Uger.